

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.** proti žalovanej: **JUDr. A.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **N., s. r. o.**, zast. JUDr. I., advokátkou, T., **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. decembra 2005, č. k. 7Cb 17/2002-455, na základe zrušenia uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.2.2009, sp. zn. 2 Obo 161/2008 nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 12.11.2009, č. k. II. ÚS 251/09-28, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1.12.2005, č. k. 7Cb 17/2002-455 vo výroku o náhrade trov konania **m e n í** tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v sume 4 022,27 Eur /121 175 Sk/.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 2 612,20 Eur /78 695 Sk/.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti určenia pravosti pohľadávky vo výške 13 146 Sk a v časti určenia pravosti pohľadávky vo výške 10 842 579 Sk žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 4 639 Sk.

Proti tomuto rozsudku v jeho výroku o náhrade trov konania sa odvolala žalovaná a odvolací súd uznesením zo dňa 26.2.2009, sp. zn. 2 Obo 161/2008 rozsudok Krajského súdu

v Košiciach zo dňa 1.12.2005, č. k. 7Cb 17/2002-455 vo výroku o náhrade trov konania potvrdil.

Na základe sťažnosti žalovanej Ústavný súd SR nálezom zo dňa 12.11.2009 uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.2.2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolaciemu súdu uložil riadiť sa právnym názorom ústavného súdu a posúdiť odvoláciu námietku sťažovateľky, týkajúcu sa výšky trov jej právneho zastúpenia advokátom, ako aj rozhodnúť o náhrade trov odvolacieho konania v intenciách tohto nálezu ústavného súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne prejednal odvolanie žalovanej v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a posúdil otázku priznania náhrady trov žalovanej vo výroku v súlade s právnym názorom Ústavného súdu SR. Ten nesúhlasil s názorom odvolacieho súdu, ktorý pri určení výšky odmeny advokáta vychádzal z mienky, že hodnotu sporu v peniazoch nemožno určiť v žalobách o určenie pravosti pohľadávky podľa § 23 ods. 2 ZKV tak, ako to ustanovil zákon o súdnych poplatkoch vo svojom sadzobníku. Hoci spomenuté ust. § 23 ods. 2 ZKV v znení „konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia“ výslovne rozlišuje pravosť a výšku pohľadávky, čo rešpektuje aj sadzobník súdnych poplatkov, ústavný súd začlenil do náplne pojmu pravosť pohľadávky aj jej výšku.

Keďže však odvolací súd je vo veci právnym názorom ústavného súdu viazaný, zmenil ústavným súdom zrušené uznesenie z 26.2.2009, sp. zn. 2 Obo 161/2008 vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v sume 121 175 Sk /prevzatie, vyjadrenie zo dňa 28.11.2005, účasť na pojednávaní 28.11.2005, účasť na pojednávaní dňa 1.12.2005 = 3 x 34 450 Sk + 1x 17 225 Sk, režijný paušál 4x 150 Sk/.

Čo do odvolacím súdom nepriznanej náhrady trov odvolacieho konania ústavný súd vyslovil právny názor, že nepriznanie náhrady trov nemožno v rozhodovanom prípade odôvodniť aplikáciou ust. § 150 O.s.p. Odvolací súd totiž podľa neho aplikoval cit. ustanovenie na určitý typ konania, v danom prípade sporom súvisiacim s konkurzným konaním, čo z ust. § 150 O.s.p. nevyplýva. Podľa ústavného súdu zmyslom tohto ustanovenia, ktoré v zásade možno aplikovať iba výnimočne, je umožniť súdu, aby odstránil v konkrétnom prípade nenáležitú tvrdosť dopadu ustanovení o náhrade trov konania v situácii, keď sú inak splnené všetky podmienky na priznanie nároku na náhradu trov konania úspešnému účastníkovi v spore. Úvaha súdu o tom, či ide v konkrétnej veci o výnimočný prípad

a či sú dané dôvody hodné zvláštneho zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa v konkrétnej veci sa spravidla prihliada na majetkové, sociálne, osobné a iné pomery oboch účastníkov, teda nielen na pomery toho, kto by mal trovy konania nahradiť, ale aj toho, komu majú byť nahradené a ďalej spravidla aj na okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby, ako aj na postoj účastníkov v priebehu konania. Aj pri výklade a aplikácii § 150 O.s.p. je povinný súd mať vždy na zreteli účel súdneho konania, teda poskytovanie súdnej ochrany právam účastníkom. Do úvahy môže ako dôvody hodné osobitného zreteľa vziať rozmanité dôvody, ktorými môže byť aj zmena právnej úpravy či zmena rozhodovacej praxe súdu, ktorej dôsledkom bolo vyhovenie alebo zamietnutie žaloby.

Tento právny názor ústavného súdu je pre odvolací súd záväzný, preto zmenil napadnuté uznesenie aj vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania, a to tak, že ju žalovanej priznal vo vyúčtovanej výške 78 695 Sk /vyjadrenie k odvolaniu žalobcu 34 450 Sk, účasť na pojednávaní 21.2.2007 34 450 Sk, paušál 1 x 164 Sk + 1 x 178 Sk, cestovné na pojednávanie na Najvyšší súd SR - KE-BA-KE 2 919 Sk, náhradu za stratu času 22 polhodín po 297 Sk = 6 534 Sk/.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. apríla 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.